

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 11/05/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 881

“CHÚNG TA KHÔNG CÁCH GÌ NẮM ĐƯỢC NHÂN,

CHÚNG TA CÓ THỂ CHỦ ĐỘNG ĐƯỢC DUYÊN”

Bây giờ chúng ta không còn cơ hội để thay đổi nhân quá khứ mà nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã tạo. Ví như hạt giống chúng ta gieo xuống đất đã nảy mầm, nếu chưa nảy mầm ngay thì khi có cơ hội hạt giống sẽ nảy mầm. Chúng ta không thể không chế được “**nhân**” nhưng chúng ta hoàn toàn có thể không chế được “**duyên**”. “**Nhân**” đã có, “**nhân**” muốn phát triển thành “**quả**” thì phải trải qua giai đoạn “**duyên**”. Ví như ta để hạt giống trong lọ thủy tinh thì nó không thể nào phát triển thành cây được. Nếu chúng ta gieo hạt giống xuống đất, khi gặp đất, nước, gió, hơi ẩm, không khí thì hạt giống sẽ phát triển thành cây. Đất, nước, gió, lửa chính là “**duyên**”. Chúng ta muốn “**nhân**” đã tạo trong quá khứ không phát triển thì chúng ta phải không chế “**duyên**”.

Trong đời quá khứ, chúng ta cũng đã trồng nhân thiện, cả nhân ác và nhân thiện đều có. Bây giờ chúng ta chủ động phát triển duyên thiện để nhân thiện trong quá khứ sinh sôi nảy nở. Nhân ác đã tạo rồi thì phải đóng kín cho thật kín, không có duyên ác thì nhân ác không thể kết thành quả ác.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta không có cách gì thay đổi nhân nhưng có thể không chế được duyên**”. Mọi người hãy yên tâm vì chúng ta có thể không chế được duyên, chúng ta toàn tâm toàn ý thay đổi thì sẽ có kết quả tốt đẹp. Chúng ta không nên thôi tâm, thôi chí, không nỗ lực làm. Chúng ta đã biết rằng tập khí của chúng ta quá nặng, nếu chúng ta không nỗ lực làm việc thiện, cứ để tập khí nổi lên thì chắc chắn suốt ngày chúng ta sẽ chỉ làm việc ác. “**Tự tư tự lợi**” là ác, “**danh vọng lợi dưỡng**” là ác, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**” là ác, “**tham sân si mạn**” là ác. Nếu chúng ta không nỗ lực làm việc thiện thì việc ác tự nhiên phát triển mà chúng ta không cần cố ý, không cần tác ý. Trong vô hình trung, tập khí của chúng ta cứ bộc lộ.

Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta: Chúng ta không cách nào thay đổi “**nhân**” ở quá khứ, vậy thì tại sao chúng ta không không chế cái duyên ở hiện tại? Ngay trong đời sống này, chúng ta có thể không chế cái duyên, không để duyên ác phát triển, chỉ phát triển duyên thiện, từ đó duyên thiện sẽ kích hoạt nhân thiện phát triển. Cho nên chúng ta phải tự tin rằng chúng ta hoàn toàn có thể chủ động được “**quả**” ở tương lai. Điều quan trọng là chúng ta có chịu nỗ lực làm hay không mà thôi.

Phật dạy chúng ta phải tích cực đoạn ác tu thiện. “*Đoạn ác*” là đoạn nhân ác trong đời quá khứ để nhân ác không có cơ hội phát khởi. Chúng ta đoạn nhân ác, tiếp nối nhân thiện để nhân thiện ở quá khứ được phát khởi. Ta phải là người chủ động, đừng để mình bị động, đừng để mình bị cuốn theo tập khí của chính mình. Khi chúng ta bị tập khí của mình lôi kéo xềnh xệch thì đó là chúng ta bị động. Chúng ta điều khiển được tập khí của mình thì chúng ta mới là chủ động.

Hòa Thượng là người đã chủ động được số phận. Hồi đó, bà Hàn Quán Trưởng đi coi bói xem Hòa Thượng sống được bao lâu. Khi bà đưa tên tuổi, ngày tháng năm sinh của Hòa Thượng cho Thầy bói thì Thầy bói tự tin nói: “*Người này đã chết rồi! Tên như vậy, ngày giờ sinh như vậy thì số mạng đã định là không sống được nữa rồi*”. Nhưng bà Hàn Anh nói với Thầy bói: “*Người này vẫn còn sống*”. Thầy bói ngạc nhiên nói: “*Làm sao mà người này còn sống được, không thể nào! Hiện nay người đó làm gì?*”. Bà Hàn Quán Trưởng nói: “*Dạ, người đó đang làm Hòa Thượng*”. Thầy bói nói: “*Ủm! Làm Hòa Thượng thì thay đổi vận mạng rồi!*”. Hòa Thượng đã chủ động biểu diễn ra cho chúng ta thấy. Vậy thì chúng ta cũng phải chủ động vận mạng của mình!

Mấy ngày hôm nay, nhiều người hỏi tôi: “*Sao Thầy khỏe vậy?*”. Tôi ra công trường làm tất cả mọi việc như trộn vữa, vận chuyển gạch, đẩy xe, xây trát... Thậm chí tôi còn chỉ đạo cách làm ống dẫn nước, cách xây hồ ga. Họ cũng làm nhưng họ làm bằng thân nên cảm thấy mệt. Tôi làm bằng tâm cho nên tâm không thấy mệt. Đó là ta chủ động chứ không bị động.

Chúng ta phải quán sát lại xem đời sống của chúng ta đang chủ động hay bị động? Chúng ta hoàn toàn có thể nắm lấy vận mạng của mình, xoay chuyển vận mạng của mình chứ không để vận mạng xoay chuyển chúng ta. Hay nói cách khác, chúng ta làm chủ vận mạng chứ không để vận mạng làm chủ mình. Phật đã dạy: “*Cảnh tùy tâm chuyển*”, tâm chuyển hoàn cảnh chứ không phải là hoàn cảnh chuyển tâm.

Hôm qua có một bác thợ xây hỏi tôi tại sao phải niệm Phật. Trong lúc cùng xây, tôi giải thích: “*Nếu ông niệm tình, niệm tiền, niệm những thứ khiến ông phiền não thì ông có thấy bất an không? Thay vì niệm những thứ khiến cho tâm mình phiền não, bất an thì chúng ta niệm Phật, tâm sẽ rất an!*”. Ông nghe và tiếp nhận ngay. Niệm buồn vui thương ghét chỉ làm cho chúng ta khổ đau, càng nghĩ đến nó thì chúng ta lại càng khổ đau chứ không giải quyết được việc gì. Cho nên thay vì niệm tiền, niệm danh, niệm ăn, niệm ngủ thì chúng ta nhớ Phật, niệm Phật. Chúng ta nghĩ đến những bậc giác ngộ để các Ngài ngự trị trong tâm chúng ta.

Ngài Viên Liễu Phàm khi còn trẻ được nhà đoán mạng nói trước tất cả những sự việc sẽ diễn ra trong gia đình ông. Nhà đoán mạng nói rất cụ thể chi tiết, ví dụ Ngài Viên Liễu Phàm không có con, năm đó gia đình làm được bao nhiêu kg thóc, kết quả học hành như thế nào... Ngài Viên Liễu Phàm quan sát thấy thực tế nhiều năm đã diễn ra đúng y như những gì nhà đoán mạng đã nói. Một hôm Ngài Viên Liễu Phàm lên núi ngồi thiền với Ngài Vân Cốc Thiền Sư. Ngài Viên Liễu Phàm ngồi thiền 3 ngày 3 đêm không

cử động. Ngài Vân Cốc Thiên Sư nghĩ rằng Ngài Viên Liễu Phàm tu hành chắc hẳn có công phu cao, nhưng khi Ngài Vân Cốc Thiên Sư hỏi thì Ngài Viên Liễu Phàm nói: *“Tôi không tu gì hết! Tôi thấy số mạng đã định hết rồi, có tính toán cũng không có tác dụng gì cho nên tôi không tính toán nữa”*. Lúc này Ngài Vân Cốc Thiên Sư mới nói: *“Tôi tưởng ông tu hành công phu cao lắm, hóa ra ông vẫn là phàm phu!”*. Ngài Vân Cốc Thiên Sư đã hướng dẫn Ngài Viên Liễu Phàm cách tích công bồi đức để cải tạo vận mệnh. Ngài Viên Liễu Phàm đã làm theo lời dạy của Ngài Vân Cốc Thiên Sư, tích cực làm việc thiện, cuối cùng đã hoàn toàn thay đổi được vận mạng.

Người học Phật chúng ta phải làm chủ được vận mạng chứ không được để vận mạng sai sự mình. Hòa Thượng đã làm ra được một biểu phạm rất tốt. Ngài đã làm ra tấm gương thay đổi vận mạng một cách triệt để, từ nghèo khó, không có học thức cao, không có sức khỏe tốt vậy mà Ngài đã hoàn toàn thay đổi.

Chúng ta có thể thay đổi vận mạng một cách rõ ràng bằng cách tự thay đổi chính bản thân mình chứ không thể thay đổi vận mạng bằng cách cầu nguyện Phật Bồ Tát hoặc một vị Thánh Thần nào đó. Trước đây Hòa Thượng nói một câu khiến tôi giật mình: *“Thập đạo vô Thần”*. Trong mười cõi này, không có một vị Thần nào có đủ quyền năng ban phước giáng họa cho chúng ta, chỉ có chính mình là vị *“Thần”* có đủ quyền năng ban phước giáng họa cho chính mình. Nếu chúng ta làm những việc sai trái thì chúng ta tự giáng họa cho mình. Nếu chúng ta làm những việc lợi ích cho quốc gia, dân tộc, lợi ích cho những người xung quanh thì chúng ta đã tự ban phước cho mình.

Cho nên chúng ta phải làm chủ vận mạng của chính mình chứ không phải là vận mạng làm chủ chúng ta. Chúng ta đã tạo rất nhiều nhân ác trong quá khứ. Ngay cuộc đời hiện sinh, nếu chúng ta tiếp nối duyên ác thì nhân ác sẽ sinh sôi nảy nở. Khi nhân ác được sinh sôi nảy nở thì quả ác sẽ đến ngay.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng dạy chúng ta cách thay đổi vận mạng của mình. Hòa Thượng nói: *“Tổng cương lĩnh tu học của nhà Phật là **“đừng làm các việc ác, vâng làm các việc thiện”**. Chúng ta ngay trong đời này nhất định phải làm được!”*. *“Không làm các việc ác”* chính là đóng bít các duyên ác, *“vâng làm các việc thiện”* chính là khai mở các duyên thiện, vậy thì quả thiện sẽ kết. Ngay trong đời này, chúng ta *“đừng làm các việc ác, vâng làm các việc thiện”* thì mới có thể làm chủ và thay đổi được vận mạng. Nếu chúng ta vẫn làm việc ác, vẫn lười biếng, không phấn đấu tích cực làm việc thiện thì vận mạng chúng ta không thể thay đổi.

Hòa Thượng nói: *“Các vị phải nên biết: **Ác niệm, ác hạnh có quả báo ở ba đường ác. Nếu bạn có thể đoạn trừ ác niệm, ác hạnh thì tuy rằng trong quá khứ bạn đã tạo ra nghiệp nhân của ba đường ác nhưng bạn sẽ không bị đọa vào ba đường ác vì bạn đã cắt đứt duyên ác”***. Đoạn trừ ác niệm, ác hạnh giống như việc chúng ta bỏ hạt giống trong bình thủy tinh khiến nó không thể phát triển. Khi hạt giống gặp đất, nước, gió, lửa không khí, thì nó sẽ nảy mầm. Nhân ác khi gặp duyên ác thì sẽ trở thành quả ác. Duyên ác chính là đời này vẫn làm những việc ác, vẫn làm những việc sai trái.

Hòa Thượng nói: **“Nhân cộng duyên sẽ kết thành quả. Nếu bạn đoạn duyên ác, có nghĩa là ngay trong đời này bạn không làm việc ác, không khởi ý niệm ác nữa thì duyên ác không còn, tuy có nhân ác ở quá khứ nhưng không kết thành quả. Nếu hiện tại chúng ta khởi tâm động niệm vẫn là ý niệm ác, ý niệm ác dẫn đạo hành động ác thì chúng ta làm cho duyên ác dẫn khởi nhân ác trong quá khứ. Khi nhân ác gặp duyên ác thì nhất định tạo thành quả báo ác, kết quả ở ba đường ác. Chúng ta biết được sự thật này thì chúng ta phải lập tức cắt đứt duyên ác”**.

Hạt giống gặp đất, lượng nước vừa đủ, hơi ấm, không khí thì mới sinh sôi nảy nở. Nói cho dễ hiểu thì nhân + duyên = quả. Ngay trong đời này, chúng ta phải vâng lời Phật dạy: **“Đừng làm các việc ác, vâng làm các việc thiện”**. Việc ác thì ta phải tích cực mà đoạn, còn việc thiện thì ta phải hăng hái nỗ lực mà làm.

Có những người cũng làm nhưng không nỗ lực, không dụng công, không tích cực làm mà chờ khi nào gặp thì mới làm. Chúng ta phải tạo hoàn cảnh chứ đừng để hoàn cảnh chuyển chúng ta. Có người nói: **“Tôi không có cơ hội làm việc thiện!”**. Chúng ta phải tạo cơ hội cho mình, ngày ngày chúng ta có vô số cơ hội làm thiện. Chúng ta tích cực trồng rau sạch để mang đi tặng người khác, chúng ta quét đường, quét ngõ thì đã tạo cho mình cơ hội làm thiện, kết duyên lành với người rồi.

Hôm qua Thầy ở chùa Phúc Long nói với tôi rằng trước đây họ cũng trồng dưa leo nhưng trái không tốt, bây giờ họ trồng dưa leo thì trái thuôn dài, rất đẹp. Nhà chùa thường đem dưa leo đi tặng mọi người. Khi chúng ta phát khởi tâm thiện lành thì cây cỏ, hoa trái cũng cảm nhận được cho nên cây trái tốt đẹp hơn, sinh trưởng một cách mạnh mẽ hơn. Đó chính là **“cảnh tùy tâm chuyển”**, mọi sự vật hoàn cảnh đều chuyển theo tâm chúng ta. Chúng ta khởi tâm thiện, khởi tâm vì lợi ích chúng sanh thì thực vật ở môi trường sống xung quanh cũng cộng tác với chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Nhân quả nhất định không thể thay đổi!”**. Ta trồng dưa thì nhất định được dưa, trồng đậu thì nhất định được đậu. Chúng ta quán sát xem mình đang trồng nhân gì? Chúng ta trồng đậu nhưng lại muốn ăn dưa thì không thể được. Nhân nào quả đó! Không thể có việc cả đời tạo ác nhưng lại đi cúng Phật, cầu Thần để nhờ Thần Phật xóa tội, bao che tội lỗi do mình gây ra. Chúng ta muốn thay đổi thì chỉ có cách đoạn ác tu thiện, chỉ tạo duyên thiện. Ngay trong đời này, chúng ta phải sống một đời sống lương thiện, khởi tâm động niệm đều là thiện! Vậy thì nhân thiện trong đời quá khứ sẽ tiếp nối với duyên thiện để trở thành quả thiện.

Hòa Thượng nói: **“Chư Phật Bồ Tát cũng không thể thay đổi nhân quả. Thiện thì nhất định có quả báo thiện, ác thì nhất định có quả báo ác, không thể nào khác hơn!”**. Trong quá khứ, ta đã làm quá nhiều việc ác. Hiện tại, ta mong làm nhiều việc thiện một chút để có thể bù đắp, để có thể bồi hoàn, bồi thường nhưng không có đạo lý này! Chúng ta nên nhớ: **Việc tốt hiện tại ta làm vẫn có quả tốt, việc ác quá khứ ta làm vẫn có quả ác. Quan trọng là duyên nào đến trước, duyên thiện đến trước thì quả thiện trở trước, duyên ác đến trước thì quả ác trở trước. Cho nên bây giờ ta phải làm chủ duyên.**

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật dạy: Quả báo nằm ở trong tay của chúng ta. Trên thực tế, chúng ta có thể nắm được cái duyên, chủ động từ cái duyên. Đây là một việc hết sức hợp tình, hợp lý”**. Chúng ta không có cách nào nắm được **“nhân”** vì nhân chúng ta đã tạo trong quá khứ. Ngày hôm qua chúng ta đã làm việc xấu. Muốn việc xấu đó không tiếp diễn nữa thì chúng ta chủ động tạo duyên thiện, không để nhân ác quá khứ tiếp nối.

Hòa Thượng nói: **“Ta nắm chắc được cái duyên rồi thì quả báo là “tùy tâm sở dục”**. Nếu ta nắm được duyên thì quả báo sẽ tùy theo ý muốn của ta, ta muốn tốt thì nó sẽ tốt. Cả cuộc đời Hòa Thượng, Ngài đã hoàn toàn nắm được cái duyên rồi cho nên Ngài nói: **“Cả đời tôi không có chướng ngại, tâm nghĩ sự thành”**. Hòa Thượng vừa nghĩ đến việc xây dựng Trung tâm Giáo dục Đệ Tử Quy nhưng số tiền để xây dựng quá lớn, phải hơn 100 triệu đô. Vậy mà có một người mang số tiền đó đến cúng dường. Đó chính là tâm nghĩ sự thành.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta muốn quả báo thiện thì phải nỗ lực tích cực tạo duyên thiện, nỗ lực tích cực đoạn dứt duyên ác”**. Tôi thường nói một cách dễ hiểu là **“đừng cho mình có cơ hội”**, vì chỉ cần có cơ hội làm việc ác việc xấu là chúng ta làm ngay. Chúng ta phải ở chung với người sống đời sống nghiêm túc, người luôn có tinh thần hi sinh, luôn vì người khác phục vụ, có tinh thần nỗ lực phấn chấn. Từ đó, chúng ta sẽ có sự ảnh hưởng tốt. Nếu chúng ta ở chung với người lười biếng thì chúng ta cũng sẽ trở nên lười biếng. Mặc dù tôi đi làm cả ngày nhưng cứ đến 3 giờ sáng là tôi thức dậy và rất tỉnh táo. Không phải là Phật phù hộ cho tôi được tỉnh táo như vậy. Nếu Phật phù hộ cho người này, không phù hộ cho người kia thì Phật thiên vị rồi!

Hòa Thượng nói: **“Từ đây về sau, tuyệt đối không làm việc ác, không khởi ý niệm ác, vậy thì bạn có thể dự đoán được quả báo tương lai. Các vị hãy xem, Phật đã trải qua ngày tháng rất hạnh phúc, an vui, tự tại. Ngài có thân phận là một Vương tử, Ngài xả bỏ vinh hoa phú quý, xả bỏ danh vọng lợi dưỡng bởi vì những thứ đó rất dễ làm cho chúng ta dẫn khởi tham, sân, si”**.

Những thứ này làm tăng thượng duyên cho tham sân si, là duyên tốt để cho tham sân si phát khởi. Người ta làm tướng tiền tài, địa vị, danh vọng thế gian là hạnh phúc. Đây gọi là **“nhận giặc làm Cha”**. Danh vọng, lợi dưỡng, quyền lực, địa vị là duyên tốt làm cho tham sân si dẫn khởi và phát triển, vậy thì không thể chân thật có được an lạc. Những điều này rất bình thường nhưng ta không nhận ra. Chúng ta là người học Phật thì phải giác ngộ cao độ, phải xa lìa, cắt bỏ những thứ khiến cho **“tham sân si”** khởi lên.

Hòa Thượng nói: **“Bạn có biết nghiệp nhân của ba đường ác là gì không? Chính là tham, chính là sân, chính là si. Cho nên Phật dạy chúng ta trước tiên phải đoạn duyên ác, vậy thì đối với tất cả mọi sự mọi việc, chúng ta không có tham sân si nữa. Như vậy có thể bảo đảm chúng ta đời sau sẽ không rơi vào ba đường ác. Đây là phương tiện khéo léo của Phật, đây là trí tuệ mà chỉ có Phật mới có để giáo hóa chúng sanh”**.

Muốn không vào ba đường ác thì ta phải cắt đi duyên của “*tham sân si*”. Chúng ta phải cắt đứt, đoạn trừ, xa rời những thứ ngày ngày làm cho “*tham sân si*” dậy khởi, đó là quyền lực, địa vị, tài sản. Hay nói rộng ra, “*tự tư tự lợi*” không đạt được cũng khiến ta khởi tham sân si, “*danh vọng lợi dưỡng*” không đạt được cũng khiến ta khởi tham sân si, không được hưởng thụ “*năm dục sáu trần*” cũng khiến ta khởi tham sân si. Khi chúng ta xa rời những thứ làm cho “*tham sân si*” dậy khởi thì chúng ta đã cắt đi duyên của ba đường ác để đời sau không phải đến ba đường ác. Ba đường ác là địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!